

Posamezna številka:

1 krono.

TABOR* izhaja vsak dan, razen nedelje in praznikov, ob 18. uri s 6. umom naslednjega dne ter stane vsakotletno 180 K., polletno 90 K., četrtletno 45 K., mesečno 15 K. Inserati po dogovoru. Pri vsaki izdaji objavi popis.

Naročniki pri upravi "TABOR", MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 270. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje, desno. Telefon št. 24. Št. 513 polnočkovni razgov. št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne vsira. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, petek 24. decembra 1920

Številka: 99.

Razjasnitev položaja v ustavodajni skupščini.

Trumbičeva misija pri Radiću. D'Annunzio odklonil ultimatum. Aretacija Radičevega agenta.

Preračunjena taktika.

Maribor, 23. decembra.

Naše mnenje o boju, ki se je vnel med mariborskimi in ljubljanskimi klerikalci, se je tu in tam kritiziralo. Našli so se ljudje, ki so po vzorcu ljubljanske „Jugoslavije“ videli samo udrihanje z ene in druge strani, niso pa videli globlje, v bistvo stvari same. Klerikalci so se njihovi naivnosti morali odkrito smejati in to potrjuje tudi „Slovenec“ od srca, ko govori o prezgodnjem veselju „liberalnih“ listov. „Slovenec“ ima popolnoma prav. Veselje, da so se klerikalci med seboj sprli je res popolnoma neosnovano. Klerikalna stranka je kljub vsej polemiki med „Večernim listom“, „Stražo“ in „Slovencem“ istotako trdna, kakor je bila poprej. Ves boj je samo zunanji, navidezen, je, kralko in jedrnatopovedano — preračunjena taktika.

Klerikalci so šli v volilni boj z demagogičnimi frazami o slovenski avtonomiji, pod katero so obetali ljudstvu nebesa na zemlji. Ako bodo oni izvoljeni, tedaj bodo dosegli v konstituenti, da postane Slovenija nekaj čisto posebnega, samoupravna enota, ki bo takoj pomella z vsem slabim, kar je „prinesla“ edinstvena država Jugoslavija. Dokler niso bile volitve izvedene in dokler so upali, da bodo oni in njim podobni dobili večino ter da si bodo potem v konstituenti nemoteno razdelili fevde: radikalci Protičevega kova v Srbiji, zajedničarji v Hrvatski in oni sami v Sloveniji, so v te svoje „slagerje“ tudi reš verjeli ter imeli njihovo udeležitev kot prvo točko v svojem programu. Ko pa so uvideli po volitvah, da jih je premalo, da bi mogli to doseči, so se takoj zavedli po-

ložaja, ki je bil, to moramo priznati, zelo težak.

Klerikalci so naenkrat stali med Scilo in Karibdo. Na eni strani so videli, da čaka ljudstvo na izpolnitev obljub. To ljudstvo je bilo treba zadovoljiti, treba je bilo radi njemu danih obljub vztrajati v začrtanih smereh ter izvajati vse konsekvence. Tu pa je bila prva nevarnost — Scila. V tem slučaju bi se morali vreči v najstrožjo opozicijo, odložiti vse dosedanje funkcije, tako na najvišjih, kakor na nižjih in podrejenih mestih ter tako izgubiti ves upliv in vso moč navzgor.

Na drugi strani so pa videli, da je treba kljub vsemu ohraniti tudi še nadalje dosedanje pozicije. To pa je bilo mogoče le, ako zavržejo ona načela, s katerimi so zvaljali ljudstvo v svoj tabar ter pristanejo na edinstveno urejeno državo, kakršno hočejo one stranke, ki imajo v konstituenti večino. Tu pa je bila druga nevarnost — Karibda. V tem slučaju bi se jim znalo zgoditi, da bi jih zapustili tudi še oni razredčeni pri- staši, ki so jim ostali kljub vsemu zvesti in ki so glasovali zanje v trdni veri, da jim izpolnijo ono, kar so jim obetali. Tako pa bi oni izgubili ves upliv in vso moč navzdol.

Toda klerikalci so le malo časa v zadregi, znajo si le prehitro pomagati. Da se izognejo istotako Scile kakor Karibde, je ostajalo samo eno: hoditi po sredi. V to svrhu pa so si potem razdelili uloge. Ljubljana je ostala „zvesta“ ljudstvu, volilem, Maribor pa vladi in državi. Korošec je po naročilu Ljubljane podal ostavko; s tem je zadovoljil volilce; po naročilu Maribora pa je potem izjavil Pašić, da je tudi on za njegov program ter da vstopi v vlado, ako mu

stranka to dovoli; s tem je zadovoljil vlado in državo. Za opravičenje te taktike pa je bilo treba uprizoriti „vojno“ med Mariborom in Ljubljano, vojno, ki bo nedvomno izpadla v slučaju, da se posreči sporazum med demokrati in radikalci na korist Maribora, v slučaju pa, da sestavi vlado Stojan Protić z Radičevci in podobnimi — na korist Ljubljane. Zmagovalcu se mora seveda vse ukloniti in tako se bo v prvem slučaju vse uklonilo Mariboru, v drugem slučaju pa Ljubljani.

Da so si za ta „boj“ pridobili sicer pošteno osebo g. dr. Fr. Kovačiča, ki je le jagnje, ki jemlje nase tuje grehe, to na celi stvari prav nič ne spremeni.

V zgodovini klerikalne stranke v Sloveniji smo imeli podoben primer že leta 1917, ko so se stekli „jugoslovenofili“ z „avstrofilii“ ter si tudi za vsak slučaj razdelili uloge. Ko je zmagala potem jugoslovenska misel, pa so si bili seveda zopet vsi edini.

„Slovenec“ ima prav: razdora v klerikalni stranki ni in kdor ga vidi in vanj veruje, ta je političen naivnež prve vrste in njegovo veselje je, da citiramo „Slovenec“ — izraz — preuranjeno!

Notranja in zunanja politika.

* **Novi Radičevi veleizdajniški mahinacije.** — Radičev agent aretiran. Skoro v trenutku, ko je tudi Radič se pripravil, da priseže kralju edinstvene države svojo zvestobo, se je na glavnem kolodvoru Maribor odigral čisto drug prizor, ki kaže na čisto drug oziroma na pravi značaj Radiča. Nemško-avstrijski vlak se je že premikal iz

postaje, ko skoči eden potnikov iz bojazni pred obmejno revizijo iz vlaka. To je slučajno opazil službujoči redar, neznanca prijel in prijel je pravega tiča. Pri prvi preiskavi se je izkazalo, da je aretirani Radičev polnooblaščen agent, ki je bil odposlan v Gradec, da stopi tam v stik z veleizdajniško hrvatsko dvanajstoro, takozvanim hrvatskim odborom — čemu? Morda zato, da Radič spreobrne te izdajice svojega naroda, ki so od časa, ko so se prodali našim najhujšim sovražnikom, zakrivil iz Gradca toliko gorja zlasti za nas Slovence in Hrvate? O podrobnostih te nove Radičeve mahinacije še poročamo.

* **Položaj v Beogradu.** V političnih krogih vlada prepričanje, da glede nove vlade ne bo kmalu prišlo do sporazuma. Nikola Pašić je povabil v torek vse načelnike klubov na posvetovanje, ki je trajalo od 15. do 18. ure. Glede prisega so mnenja zelo različna ter je del poslancev za to, da se prisega položi z motivacijo; demokrati in radikalci se hočejo točno držati poslovnika ter so dajo, da bi se naj položila prisega, ko bo uverovljenih nad polovico mandatov. Demokrati so za to, da se prisega položi v sedaj določeni obliki. Največ težko delajo komunisti, ker nikakor nečejo pristati na položitev prisega. V svrhu prepričanja daljnih zapletljajev je bilo napovedano v sredo ob 9. uri dopoldne novo posvetovanje načelnikov klubov in sicer pred sejo konstituante. To posvetovanje naj bi imelo pred vsem namen doseči sporazum med demokrati in radikalci, da bi se po razpravi v poročilu verif. odbora takoj izvršilo zapriseženje ter izvedla volitev predsednika konstituante, za katerega kandidirajo demokratje dr. Ribarja. Po konstituiranju ustavo-

J. S.

Utisci sa I. mariborske umjetničke izložbe.

U nedjelju sam posjetio I. mariborsku umjetničku izložbu nadajući se pravog umjetničkog užitka, pošto sam već sa više strana čuo puno hvale i dobre kritike o izloženim djelima. Svoje utiske hoću da prikazem onako, kako to zasluži predmet sam — iskreno i kratko.

Uputio sam se u izložbu vrlo radoznao i moram priznati i vrlo skeptično razpoložen — ali već prvi korak u samu izložbu razoružao je do kraja moju skepsu. Već prvi pogled u dvorane bogato opremljene slikama i razdijeljene platnanim stijenama uvjerio me je, da se tu radi o jednom ozbiljnom i teškom radu, o velikom kulturnom gestu i o probudjenju te o progresu našeg umjetničkog života. Sastala se šaćica ljudi i obdarila nas umjetničkom izložbom! Slava im!

Već u prvoj sobi izložbe opazio sam pred jednom slikom rpi ljudi, kako ju znatiželjno promatra. Pogledam zainteresirano, kakova je ta slika, koja privlači poglede tolikih ljudi i na moje ugodno iznenađenje razaberem, da je to slika: „Guslar pjeva narodu“ (br. 28.) od našeg umjetnika Ivana Karlovića - Janovskog.

Ugodno sam bio iznenađen zbog toga, što je ta slika umjetnina rođena u našem narodu, pročišćena u našem duhu a sva puna naše narodne jugoslovenske poezije i ljepote. Tu su naše gusle javorove, tu starac - guslar iz „pjesme na Kosovu“, tu šareni vezovi i blistavilo narodne nošnje!

Slika je radjena s ljubavlju pravog Slavena i zanosnog koloriste, te je plod marljivih narodopisnih studija. U slogu genre-slike prikazuje slikar način starodrevnog južno-hercegovačkog života sa nošnjama i običajima, koji su do u naše doba sačuvani. Ona nam aležorički prikazuje pjesnika guslara, savremenog sljepca Homera sa njegovim slušaocima.

Starac guslar je glavna figura kompozicije, te imponira u svom priprostom odijelu a s neizrecivo blagom i dobrom narodnom dušom na licu, pjevajući narodne pjesme. Oko njega drže su skupine: domaći s jedne strane, a gosti s Crnogorcem na čelu s druge. Obje skupine dobro veže lijepa figura nevjestice Hercegovske, koja peče kavu i daje Crnogorcu vatru s „mašicama“ sa ognjišta. Ona, guslar, stara baka i unuk najljepši su tipovi slike. Unuk je prikazan, kako zanešen starčevom junačkom pjesmom hvata za pojasom nožić — budući junak! U blizini je kolijevka, ikona s

vječnim svjetlom, a kremenjara i handžar daju naslućivati dugotrajnu borbu za opstanak. Posudje, „oblik“, „dževza“, „cikare“, mlinac za kavu i orijentalni ukrasi na nošnjama, oružju i orudju dokazuju, kako su Osmanlije djelovali na razvitak umjetnog obrta našim krajevima.

Scenarija je u starom, originalnom interijeru hercegovačke huće uz crnogorsku granicu. Skupine su prirodne, te plastičnim dojmom u dekorativnoj cjelini otkrivaju gledaocu narodno bogatstvo našega olemena. Slikar je pjesnički uhvatio moment, kad guslareva pjesma osvaja slušaoce, te se čovjeku čini, da im se ispred očiju redaju vizije slavnih djela Kraljevića Marka, Kralja Matijaža i kosovskih junaka. Ovakav zdravi, patrijarhalni način života našega naroda uz domaće ognjište rodio nam je mnoge junake i guslare - pjesnike, a slikar Janovski pokazao se je, kao dubok poznavao našega naroda i narodnih običaja, majstor sugestivnih boja i umjetnik sigurne ruke, velike spreme i dobrog ukusa.

Dugo sam se — najdulje — zadržao pred ovom slikom, jer je naša, narodna, zato srcu najliža. Naše kuće i domove trebale bi resiti ovakvim slikama narodnog stila, proizvodima narodnog umjetnog obrta, narodnim vezovima. Trebalo bi

probuditi narodnu nošnju, prekrasnu našu narodnu nošnju i ugledati se u domoljubne Češkinje, koje u Pragu i u kazalištima, i na koncertima, a i na ulicama nose samo svoju narodnu nošnju. Koliko bi ljepše naše krasne dame a i gospoda izgledali u našim narodnim nošnjama, nego u bezbojnim, mrtvim odijelima, koja nisu u nikakvom skladu s našom narodnom dušom! Umjesto što seljaci svi od reda luduju za nezgrapnom gradjanskom nošnjom, trebalo bi, da mi svi prihvatimo našu krasnu narodnu nošnju, te da ju uvedemo i prilagodimo za vse potreba našeg praktičnog života, a ne da je samo iznašamo kao kakovo čudo o izvanrednim prilikama i kosti miranim zabavama. U kolo krasotice, propagirajte! Pronesite svijetom našu narodnu slavu i ljepotu!

Iza Janovskyevog „Starca guslara“ pala mi u oči majstorska radnja slikara Zabote. Slika br. 183 komponirana u modernom duhu odlikuje se istinskim prikazivanjem života. Na slici je prikazana soba veselih studenata, koji su sakupljeni oko stola. Svjetlo lampe žari na licu srednjega od njih, dočim tamna silhueta drugoga sakriva puno svjetlo — što djeluje vrlo efektno. Tehnika odaje rutiniranog koloristu dobre škole i majstora u svakom pogledu, što je do-

tvorne skupščine naj bi se volil ustavni odbor, ki naj bi razpravljal o poslovniku in ustavi. V parlamentarnih krogih se mnogo tolmači ostavka Stojana Protiča kot člana verif. odbora. V večini parlamentarnih klubov vlada mnenje, da je nepotrebna debata o volilni politiki vlade dr. Vesniča, ki se nahaja v ostavki.

* **Mestna uprava v Pečuhu demisionirala.** Madžarski dopisni urad je prejel po ovinkih naslednjo vest: Socijalističnega vladarstva v Pečuhu ni več. Pod vodstvom Lindnerja in Jassija stoji ječa socijalistično-komunistična stranka je izdala proklamacijo, po kateri izjavlja, da radi nedostadne pomoči (?) jugoslovenskih oblasti ne more več voditi mestne uprave. Strankino vodstvo pozivlja izvoljene mestne reprezentante, naj podajo demisijo. Ker je radi nadaljnjih agend položaj nejasen in namere Jugoslavije neznane, je mesto začasno brez vodstva in izvršujejo tekoče posle podrejeni uradniki.

* **Spor s Holandijo.** (Presbire iz Zeneve.) G. Rappaport, avstrijski zid in nizozemski častni konzul v Beogradu je izvršil v pomoč sovražniku več nepriemernih stvari. Radi tega je beograjska vlada, ker je bila krivda dokazana, večkrat zahtevala, naj nizozemska vlada tega konzula zamenja. Ker se to ni zgodilo, je beograjska vlada obvestila g. Rappaporta in njegovo vlado, da je sklenila, da ga ne more več priznavati za konzula. Zelo verjetno je, da je vsled tega sklepa nizozemska vlada odpoklicala svojega konzula iz Beograda. Spominjamo se na podlagi tega, da so l. 1914. še ob času obstreljevanja srbske prestolice opozorili srbski listi na zvezo Rappaportovo s sovražnikom. Rappaport je s svojega stanovanja v Beogradu dal po noči sovražniku onstran Save svetlobne signale. Ta nemili incident ni pustil brez razburjenja beograjskega javnega mnenja, ki zelo obžaluje, da se je to zgodilo. Vendar pa upa, da se bodo v najkrajšem času zopet vzpostavili diplomatski odnosi z Nizozemsko. Sodijo, da nizozemska vlada ne more odobravati postopanja svojega častnega konzula.

* **Izstop poljskih socijalnih demokratov iz vlade.** Iz Varšava se poroča: Radi sklepa socijalno demokratičnega strankinega vodstva je podpredsednik Daszynski izstopil iz vlade. Politike vlade, ki so pustile vplivati po reakcijo-

narcih, ne more jamčiti potrebno varstvo interesom delavstva in zadostiti potrebam dežele. Radi tega je socialno demokratični stranki nemogoče sodelovati v vladi. Po tem sklepu je podpredsednik Daszynski izročil državnemu šefu nemudoma demisijo.

* **Boljševiški napad na Perzijo.** Iz Carigrada se poroča, da koncentrirajo boljševiki svoje čete pri Baku. Pričakuje se nov napad na severno Perzijo.

Dnevna kronika.

— **Opozorjamo na jutrajšjo božično številko „Tabora“**, ki izide na 8 straneh. Trgovcem pa priporočamo to številko še posebej za inseriranje, ker bo tudi naklada mnogo večja kakor običajno.

— **Nočejo slovenski govoriti.** Rodoljubkinja iz dežele nam poroča: Večkrat sem že čitala v „Taboru“, da namski trgovci še zdaj ne marajo s slovenskimi strankami govoriti slovenski. Te dni sem se prepirala, da „Tabor“ ne pretriva. V večini trgovin sem našla še isti nam Slovencem naravnost sovražni duh, kakor smo ga bili vajeni pod Avstrijo. Zdelo se mi je celo, da smo zdaj 3. leto naše svobode veliko na slabšem, kakor smo bili takoj po prevratu. Takrat so se mariborski renegati vsaj hlinili napram slovenski stranki, so se vsaj oprostili, da „leider“ in „entschuldigen“ ne znajo še slovenski, danes se jim zdi tudi to nepotrebno. Se jim kar razobraz bere upanje in prepričanje, da bo Maribor zopet „Marburg“ in da se na ta račun že danes čutijo kot nekdanji gospodarji nad nami. Kdo je kriv teh žalostnih razmer? Po mojem prepričanju — mi sami. V prvi vrsti naše obrtne oblasti, ki še danes raje podeljujejo koncesije Nemcem, kakor Slovincem. Saj pri naši trgovski-obrtni oblasti na mestnem magistratu še danes uradujejo nemški in se ne brigajo prav nič za vse predpise glede vodstva trgovin in obrti. Krivi so naši slovenski trgovci, ki se premalo brigajo za uspešno, velikopotezno reklamo za slovenske trdke. Prvo leto so izdali nekaj tak seznani, zdaj, ko mora biti v Mariboru že veliko več slovenskih podjetij, ne vidimo nikjer takih seznamov. Ko smo živeli še pod Avstrijo in se je slovenskim trgovcem in obrtnikom v Mariboru slaba godila, smo imeli na primer v veži v Narodnem domu veliko desko s seznamom slovenskih trdk; če se ne motim, ta deska še danes visi tam neizpremenjena. Takih reklamnih desk bi moralo biti na vseh večjih prometnih točkah vse polno tako, da bi naši ljudje iz dežele vedeli, kam se naj obrnejo.

— **Pater Landergott.** Iz krogov obiskovalcev cerkve o. franciskanov dobivamo pritožbe, da ta nekaj sloven-

ska cerkev veliko bolj izgublja svoj narodni značaj. Napisi po cerkvi so samo nemški (na križevem potu) ali dvojezični z nemščino v ospredju. In sedaj hoče pater Landergott na koro uvesti še nemško petje, čemur se zavedni del slovenskih pevcev odločno protivi. Registrirano te pritožbe, kakor smo jih prejeli, izpustivši vse osebnosti in kritike na posamezne pater, katere dopisniki zaznamujejo kot krivce germanizacije cerkve, ki je že v najhujših časih renegatskih duhov v Mariboru slovela kot „windische Kirche“. Naše mnenje je: če bi bilo danes naše ljudstvo na znotraj tudi tako narodno, kakor je na zunanaj verno, bi franciskanska cerkev kmalu zopet postala res slovenska, ker bi bila sicer — prazna. Dokler pa v našem ljudstvu iskreno narodno zavest nadvladuje navidežno katoličanstvo, bodo razni patri Landergotti brezbrizno za proteste posameznih globokovernih in zavedno narodno čutečih obiskovalcev še nadalje delali, kar bodo hoteli.

— **Javljajo nam.** Razmere v našem gledališču glede razsvetljave so dokaj obupne. Ravnateljstvo gledališča je že junija meseca prosilo mestno občino, naj takoj čez počitnice preskrbi novo napeljavno falske elektrike, ker ji je silno otežkočeno delovanje s sedanjo električno lučjo. Razne komisije so na to stvar pregledale in preštudirale, niso pa ničesar ukrenile. V torek se je dogodilo, da se je stroj mestne elektrarne pokvaril in gledališče je moralo vsled tega odpovedati predstavo. Ali če bi se ne bilo ravnateljstvo gledališča samo pobrigalo, da je dalo napeljati provizorično nekaj falske razsvetljave, bi se moralo sedaj gledališče zapreti, ker mestna elektrarna ustavi svoj obrat koncem tega meseca. Ker je to javna zadeva, prosimo merodajne faktorje tozadevnega pojasniti.

— **Kje je „Olepševalno društvo“?** Prejeli smo: Dokler je bilo olupševalno društvo v drugih rokah, je bil park tudi pozimi toliko v redu, da so se vsaj glavna pota očistila snega. Letos izgleda park in vsi dohodi do njega tako kakor bi ne bilo nikogar ne pri magistratu, ne pri „Olepševalnem društvu“. Tudi ob parku vodeča glavna ulica proti Kalvariji je letos pozabljena in prepuščena občinstvu, da si samo napravi gaz. Kje je magistrat in kje „Olepševalno društvo“?

— **Zopetno podražanje v kavarnah.** V sredo večer se je v kavarnah nepričakovano zopet podražil čaj in sicer: čaj brez ruma od 2-50 K na 3 K, čaj z rumom od 5 K na 6 K. Na to podražanje pribijemo sledeče: V zadnjem času se ni po naši informaciji prav nič podražilo, kar pride pri čaju v poštev; nasprotno cene sladkorju padajo. Kakor se nam od poučene strani zatrjuje, stane čaj brez ruma s stroški kuhinje vred 1 krono, drugo 1 krono se vračuna na režijske stroške, tako da ostane kavarnarju 50 vin čistega dobika; ta dobitek se je sedaj povišal od 50 vin na 1 krono. Značilno pa je pri teh večnih podražanjih še nekaj drugega. Dočim vsi drugi obrtniki opozorijo občinstvo z utemeljitvijo podražanja, ne smatrajo naši kavarnarji občinstvo toliko vredno, ampak postavijo svoje goste nepričakovano že kar pred sklenjeno dejstvo: od te ure dalje se je to in to za toliko podražilo; zakaj, tega gostom ni treba vedeti. Če se naknadno pojavljajo kritike, nastane strašna zamera, dokler se tudi to ne pozabi — do prihodnje podražitve.

— **Dvoglavni cesarski orel** na uradnem poslopu v Mariboru. Finančno okrajno ravnateljstvo v Mariboru je kot hišno upraviteljstvo že preteklo poletje zaprosilo kompetentno oblast za potreben kredit za odstranitev avstrijskega državnega orla, oziroma za preureditev v naš državni grb. Tozadevni kredit je bil od pristojne oblasti odobren sredi decembra t. l. Cesarski orel na uradnem poslopu se bo, kakor hitro bodo to pripustile vremenske razmere, nadomestil z grbom kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovincem.

— **Inžener Pitamic izpuščen.** Inžener Pitamic je izpuščen in preiskovalnega zapora, ker je posebna lokalna komisija ugotovila, da v tem tragičnem slučaju ni govora o hudodelstvu-umora, ampak da je bil to le nesrečen slučaj.

— **Naša carinarna.** Sedajno poslovanje naše carinarne nikakor ne odgovarja našim gospodarskim zahtevam. V prvem oziru je treba hitrega in točnega poslovanja. Da pa je to mogoče, je treba dovoljno število sposobnih uradnikov, posebno pa revizorjev. Sedanje majhno število uradnikov zadostuje komaj eni tretjini potrebnega poslovanja. In ako ne bi imeli nekaj uradnikov, ki delajo dnevno čez delovni čas, se niti to ne bi opravilo. Zato se je že pred interministerijalno komisijo (ki je bila pred mescem v Mariboru) energično zahtevalo, da se mora uradništvo po števila izdatne zvišati. To se je sicer obljubilo, a do danes se še ni izvršilo. In zaradi tega zahtevamo danes ponovno in energično, da ministerstvo v tem oziru nemudoma izpolni svojo obljubo. Ob enem pa še opozorjamo ministerstvo, da imamo v naših krajih tudi več zelo zmognih carinarskih uradnikov, ki že služijo 14—18 let. Čas je torej, da se že te enkrat poviša v revizorje. S tem bi bilo gotovo mnoge ustrezno sedaj nemu pomanjkanju revizorjev. Dokler torej v tem oziru ne bode odpomoci, tako dolgo tudi ni upanja na boljše trgovske razmere. Treba pa je tudi že enkrat izpeljati tako potrebno revizijo raznih carinskih postavk.

— **Da se onemogoči vsako nesporazumljenje** med tovariši člani, opozarjamo, da se tičejo vesti glede ustanovitve in zaspusta društva poštinih in brozovajnih nameščencev v Mariboru neke organizacije poštinih slug, katero je poklicala v življenje socijalnodemokratično-komunistična politična stranka na stogo strankarski podlagi z imenom: Osrednja zveza poštinih in brozovajnih nameščencev v Mariboru. V „Jugoslaviji“ in „Taboru“ čitamo, da se to komaj rojeno društvo razpusti. Organizacija vseh poštinih nameščencev brez razlike mišljenja na strogo strokovni podlagi, kjer je včlanjeno služabništvo in uradništvo z imenom: „Društvo jugoslovenskih poštinih uslužbencev v Mariboru“ obstoja in bo obstajalo trdno naprej. Toliko članom in javnosti v pojasnilo. Odbor.

— **Za Sokola v Mariboru** so darovali mesto venca na grob prerano umrlega ravnatelja mestne elektrarne Mihe Gostiša Oskar Skušek, ravnatelj Narodne banke 40 K, dr. A. Korencan, štabni nadzdravnik, Sl. Dimnik, vodja mestnega zavetršča, R. Bizjak trgovec, Jul. Novak, tajuik Posojilnice, Viktor Perne, uradnik mestne hranilnice in Anton Sarb, trgovec po 20 K in Al. Hudnik, bančni uradnik po 10 K. Odbor Sokola izreka darovalcem iskreno zahvalo!

— **Za Jugoslovensko Matico, podružnico v Mariboru**, je daroval gospod Ivan Fortič, podjetnik v Karčevini, znesek 200 kron v spomin v Logatcu umrlega ravnatelja mestne mariborske elektrarne gospod Miha Gostiša. Odbor se rodoljubnemu darovalcu najiskreše zahvaluje!

— **„Radniške novine“** so prinesle vest, da v Kumanovskem okraju terorizira ljudstvo vojvoda Krsta in da je bilo aretiranih 60 oseb iz kraja Smetova. Ta vest je netočna. Na podlagi prejetih poročil okoližnega načelnika je bila odkrita bolgarska organizacija ter se je uvedla kazenska preiskava. V zaporu se nahaja gotovo število oseb radi prestopkov kazenskega zakona. Zapor je odredilo višje sodišče.

— **Na prošnjo dljakov**, zaposlenih v državni službi, je finančno ministrstvo odredilo, da se jim s 1. januarja 1921 povišajo dnevnice na 14 dinarjev.

— **Prirodna katastrofa.** „Epoca“ poroča iz Tepelini: V nekaterih krajih so nastale zemeljske razpoke, ki so porzle več stavb ob reki Vojusi. Mnogo hiš se je udrlo. Petrolejski rovi so se pokvarili. Tudi v drugih vaseh je povzročeno mnogo škoda. Natančno število žrtev se ni znano. Grad Ali-paša v Tepelini grozi, da se bo udril.

— **Plesni venček „Olepševalnega društva“.** Olepševalno društvo priredi v soboto 15. januarja v Götzovi dvorani plesni venček, za katerega je že sedaj veliko zanimanja. Ker je čisti dobitek namenjen velikim nalogam tega društva.

kazano i pejsajem br. 184 sa donekle p visokim horizontom ta sa monotonim akordom zelenila.

Iznad Zabatove genre - slike nalazi se „Jesen“ (br. 15) od prof. Golića, koja se ističe sjajnim bogatstvom boja i tehničkom savršenocću. Ovu sliku, punu verve i snage, treba ubrojiti medju najlepše slike ove izložbe. I studija „Prvi snijeg“ (br. 10) nezaostaje za prvom, ali vrhunac dobrog i ozbiljnog rada je „Portrait moje matere“ (br. 25.) za kojega je velika šteta, da ne visi na boljem svjetlu. Vidmarjeve studije odaju nježnu pjesničku dušu — ali velika je pogreška, da su ti nježni magleni motivi uokvireni u tako neukusne, grube, teške okvire. „Gozd iz Koroške“ (br. 12.) i „Križ studija“ (br. 90.) u crtežu i boji odaju upravo majstora. Najlepše su mu radnje „Prvi snijeg“ studija (br. 22.), „Samotno drvo“ studija (br. 8.) i „Jesen“ studija (br. 102.) Radnje mu odaju supilnu dušu, ter obećavaju mnogo, ako nastavi smjerom usavršavanja moderne tehnike.

Akvareli A. Santelove su usavršeni u tehnici. Uljene slike su solidni radovi stare škole sa ukusnim sujetima.

Prolazeci sve prostorije zaustavio sam se kod autoportroita L. Janovsky (br. 60.) koji sjeca na Rembrandtovu školu, jer iz tame blistajuće lice sa sjaj-

nim izrazom očiju na prvi pogled tako reći frapira. Radnja je odlična i odaje vrlo rotiranu tehniku i fini ukus. I „Naranče“ (br. 76.) jesu remek - djelo svoje vrste, a „Autoportrait“ (br. 46.) (mezzotinta) je izvrstno uspela, simpatična radnja. Isto tako su uspeli i bakrorezi „Slovenka“ „Dalmatinac“ i „Seoska hiša“, koji su vrlo jeftini u cijeni, te bi si ih mnogi od vas lahko mogao nabaviti, da nam naše narodne stvari rese domove, umjesto kojekakvih tuđinskih neukusnosti. „Stekla“ od J. Tscharre-ja (br. 117.) velika je i uspela radnja, ali predmet sam — koji je teško tako dobro prikazati u akvarelnoj tehnici — neostavlja duzotrajnoga dojma. Zato su upravo majstorski crteži istoga umjetnika i bolji su od bojadisanih njegovih slika.

Akvareli E. Baumgartner-a puni su umjetničke verve pa su to solidne, dobro po naravi studirane radnje. Od crteža figuralne struke dominira ostalim sa izrazom mistične svetosti „Ecce hom“ (34) od J. K. Janovskog. Ciklus „Passion“ od J. Petelna je mnogo bolji od ciklusa „Ljubezn“ „Judita“ (108) je dobra u liniji i pozi, ali „Magdalena“ odbija karikiranom giasom i absurdnom pozom čitave figure.

(Konec prihodnjih.)

ki jih bo treba izvesti prihodnjo spomlad, se na to prireditve opozarjajo vsa naša narodna društva, da svoje prireditve primerno razdele.

— Ustavljen je bil večeraj od varnostnega organa 13 letni Josip Serp, kar je nosil pol kilograma cimlove skorje sumljive provenijence. Po ugotovitvi identitete pa se ga je spustilo na prosto.

— Odbor Glasbene Matice v Mariboru izreka prav srčno zahvalo za blagohotno naklonila ustanovnin in daril sled čim gospodom: Soštariću Ivanu, trgovcu v Gosposki ulici, Worchtu K., trgovcu v Gosp. ul., Kührju Pavlu, kavararju „Vel. kavarne“, Haasu Rudolfu, ravnatelju „Jadranske banke“, vsakemu za 400 K., za nadaljne naklonilo g. P. Kührju, kavararju, 400 K., Fr. Sticklerju, restavraterju na Gl. kol. za 600 K., Francu Majerju, trgovcu v Stolni ulici za 400 K., Karolu Trohi, konces. posredovalcu, Slovenska ulica št. 10. za 1000 K. gg. darovalcem povodom proslave narodnega praznika za dar 1000 K. oddan po g. dr. Ravniku, odvetniku in predsedniku Glasbene Matice, dr. Josipu Rapoču, odvetniku, za naklonitev iz neke pravde 420 K. gg. Her. Wögererju, tovarnarju mesnih izdelkov v Krčevini za 400 K., Fr. Sticklerju, restavraterju za naklonilo nadaljnjih 400 K., Fr. Ludvigu in sinu v Mejski ulici za 400 K., Kar. Worscheleu, trgovcu v Gosp. ul. za 200 K., Jakobu Preacu, trgov. v Gosp. ul. za 400 kron. Vilj. Badlu, trgovcu z usnjem na Glavn. trgu za 200 K., Matiju Beidajsu, trgovcu na Trgu svobode za 100 K., Fr. Benhardu in sinu na Aleksandrovi cesti za 100 K., Jos. Subiću, čevljar. mojstru, Aleksandr. c. za 80 K., Ern. Zelenki v Solski ulici za 50 K., Ludov. Vlahoviću, gostilničarju na Aleksandrovi cesti za 100 K., Ernestu Gertu, medicarju v Gosposki ulici za 40 K., Leon. Guselu, trgovcu na Koroški cesti za 100 K., Jos. Rantnerju, trgovcu na Koroški cesti za 60 K., veletrgovini Ziegler na Glavnem trgu za 100 K., Fr. Hellerju, vrvarju na Gosposki ulici za 40 K., inženjerju Paherniku iz Vuhreda za 100 K., Jutercu iz Hrvaške za 60 K., M. Vigec, gostilničarki na Koroški cesti za 40 K., Al. Schneideritschu, trgovcu v Terezijemem dvoru za 100 K., Tscharrertu, gostilničarju na Grajskem trgu za 80 K., Fr. Starčicu, trgovcu v Trubarjevi ulici za 40 K., Hermanu Bergu, tovarnarju za usnje v Dravski ulici za 200 K., Francu Srku, trgovcu na Glavnem trgu za 20 K., Karolu Pichlerju, trgovcu na Glavnem trgu za 20 K., Jakobu Lahu, trgovcu na Glavnem trgu za 20 K., Ferd. Kaufmannu, trgovcu na Glavnem trgu za 20 K., Mart. Stadlerju, trgovcu v Vetrinjski ulici za 10 K. ter g. Antonu Jericu v Trubarjevi ulici in g. Zorkotu, magistratnemu uradniku za nabiranje vseh teh zneskov, nadalje sotrudnikom v Cirilovi tiskarni g. Rotterju za 80 K., Ferlicu za 72 kron, Scherzerju za 24 K. in Černetčevi za 100 K. — Ti in še popr. jšnji mnogobrojni velikodušni darovi gg. dobrotnikov pričajo dovolj o zavi anju prebivalstva odboru Glasbene Matice in ovrže o enostranski, n. op. avicen in neutemeljen napad na odbor Glasbene Matice in na ravnatelja v „Marburger Zeitung“ od pretečene nedelje.

— Hum pri Ormožu. Umrl je tukaj v terek zvečer po daljši bolezni naš obče spoštovani g. Martin Ivanuš, posestnik, ter član raznih društev v Ormožu v 68. l. svoje starosti. Pogreb predgovor umrlega bode v petek 24. t. m. predpoldan ob 8¹/₂ uri na domače pokopališče. N. v. m. p.

Kultura in umetnost.

— Iz pisarne slov. nar. gledališča. Radi obolelosti g. ravnatelja H. Nučiča se je večerašnja napovedana uprizoritev „Noč na Hmeljniku“ morala prenesti na nedoločen čas. V objavi večerašnje uprizoritve „Caričinih Amaonk“ se je urinila mala pomoč v štetju abonementa C in sicer je to bila šele edna sta predstava za omenjeni abonement in ne trinajsta. Toliko v naznanje sl. gosp. abonementov. Prihodnja predstava za C abonement bo šele v januarju, z ozirom na to, da tvori ta abonement večina javnih nastavljenecv, ki gredo sedaj na počitnice.

— Danes v četrtek se vrši predstava iz posebnih vzokov izven abonementa.

— Fran Levstik: Izbrani spisi za mladino. Priredila Fran Erjavec in Pavel Flere. Z risbami okrasil Ant. Koželj. Knjiga obsega 220 strani. V Ljubljani 1921. Izdala založila in natisnila Učiteljska tiskarna. — Učiteljska tiskarna se je lotila velike naloge izdati naše klasike v ilustrirani mladinski izdaji. Dolgo so pogrešali teh že naši starši, naše knjižnice, zlasti pa naša mladina sama, saj ji je ostalo tako več ali manj nepristopno najljepše, kar so napisali tudi zanje največji mojstri našega naroda. Zbiko ki bo opremljena povsem enolno, urejata in prirejata Fran Erjavec in Pavel Flere, ilustrirali jo bodo pa najrazličnejši slovenski umetniki. Prav kar je izšel prvi zvezek, ki prinaša za mladino izbrane pesni enega naših največjih pesnikov in pisateljev, to je Frana Levstika. Knjigo je ilustriral A. Koželj in je za današnje čase naravnost razkošno opremljena. Prinaša zbirko njegovih pesmi, dalje pravljice in pripovedke ter znamenitega Martina Krpana in Betovanje iz Litije do Čateža. Prepričani smo, da bo po knjigi rad segel vsak in da ne bo manjkala v nobeni slovenski hiši. Primerna bo zlasti za darila. Elžganino vezan izvod stane K 54.— broširan pa K 46.— Dobi a se po knjigarnah ali pa v Učiteljski tiskarni.

Sloven. na odno g edališče

Repertoire bodočih dni:

V četrtek 23: „Vraž“ ab. A—13.
V petek 24: Zaprt
V soboto 25. popoldne ob 15. uri B—14.
nova Mica“ in „Pot v Bellehem“ ab. „Zupa-
Zvečer ob pol 20. uri „Ples v operi“ izven ab.
V nedeljo 26. popoldne ob 15. uri „Zupa-
nova Mica“ in „Pot v Bellehem“ ab. A—14.
Zvečer ob 20. uri „Mam'zelle Nitouche“ izven ab.

Porotno sod'sče.

Maribor, 21. decembra.

Požigalec.

Danes se razvija žalostna slika iz nesrečnega kmetskega življenja pred poroto. — Vselej zakonskega.

Kadar nastopa pred sodiščem žena proti možu kot priča, je gotovo, da v tem zakonu zija veliko brezno. Mihael Loparnik, rojen v Čerovcu občina Zirovinci, pristojen v Lutomer, nazadnje viničar pri Janezu Križanu v Ščavnici, je bil kot fant priden in pošten. Pred 26. leti pa se je vpregel v zakonski jarem z ženo, ki mu je v zakonu prinesla nezakonskega otroka. Ta nedolžni otrok je postal povod za vice in pekel v zakonskem življenju staršev. Loparnik je postajal napram ženi vedno bolj surov in nasilen, prepri in pretepi so bili stalen gost v hiši. Odkar je postal viničar pri Križanu, se je v njegovo srce nasečila tudi ljubosumnost. Leta 1916. je moral tudi on v vojno, ki ga je še bolj podivjala. Ko se je leta 1918. vrnil od vojakov, se je pričelo v zakonu še hujše življenje, kakor je bilo že preje. Njega je še bolj mučila ljubosumnost do žene napram gospodarju. Zmerjal jo je in ji grozil, da jo ubije. Žena se je zatekala k gospodarju za pomoč in to ga je le še bolj razvnelo. Sprl se je tudi z gospodarjem, mu očitil, da ima že drugega viničarja ter mu pri tem zagrozil, češ, ta viničar vam bo še drago prišel. Dne 9. junija je znesel svojo obleko iz viničarije k Janezu Kolariču na Plitvičkem vrhu. Dva dni pozneje se je praznično oblekel ter rekel gospodarju, da gre v Apače iskat si dela. Popoldne je bil pri oskrbniku Rečku na Steinhofu, odtod pa je odšel na Ščavnico, kjer se je zglasil pri posestniku Slačeku, kjer se je od jeze nad svojo ženo jokal. Od Slačka se je napotil proti domu (viničariji Križana). Finančni preglednik Ignac Murn je v tem času čepel skrit v grmu, prežeč na tihotapce. Murn je dobro videl mimoidočega Loparnika. Temu se je Loparnik zdel popolnoma obupan. Videl je tudi Loparnika izginiti v listnjak viničarije, a kmalu nato se je od tam privlekl dim in takoj nato tudi velik ogenj, ki je v kratkem času vpepelil celo viničarijo. Ne le gospodarju,

zgorelo je skoro vse tudi viničariju Loparniku. Skoda je bila ocenjena na 15.000 kron.

In sedaj: kdo je požigalec? Seveda se je ves sum obrnil na Loparnika, ki je pobegnil v Avstrijo, kjer so ga pa v Dietzenu orožniki že drugi dan prijeli in ga izročili sodišču v Čmureku in to ga je izročilo našim oblastem. Loparnik je ves čas tajil, da bi bil on zažgal; izgovarjal se je na tihotapce, češ, najbrže so ti zažgali, ker mislijo, da se v tej viničariji skriva orožniki in finančarji. Sploh pa se on dogodkov tistega dne malo spominja. V svojem obupu je že zjutraj začel čez mero piti, poleg večje množine jabolčnika je popil tudi pol litra žganja.

Tako je prišel kot 52letni mož pred poroto pod težko obtožbo požiga. Tudi danes trdovratno zavrača vsako krivdo. Pričam proti njemu očita, da jih je Križan podkupil. Žena se ni hotela odreči postavni dobroti ter je pričala proti svojemu možu. Izpovedala je, da ji je grozil, da bo kmalu napravil to, kar je namenjen; kravo vama zadržnem, da je ne bosta imela ne vidva, ne jaz. Tri dni ni spala doma, ker se je bala njegovih groženj.

Loparnik je našel zagovornika v osebi dr. Serneca, ki je svoj zagovor posvetil obupnemu stanju obtoženca, ter duševnemu razpoloženju vsled nadmerno zavžite pijače ob času požiga. Nič ne more trditi, da je ravno on zažgal in tudi če bi bil, storil bi bil to le v popolni duševni nerazsodnosti. Zdravniška izvedenca sta bila tudi v tem slučaju nasprotnega mnenja.

Porotniki so krivdo obtoženca zanimali z osmimi glasovi, vsled česar je Mihael Loparnik v veliko presenečenje in še večjo žalost svoje žene odšel iz porotne dvorane — oproščen.

Najnovejša poročila.

Prisega poslancev. Volitev predsednika. — Dr. Ribar predsednik konstituante.

LDU Beograd, 22. decembra. (Popoldanska seja ustavotvorne skupščine.) Seje se niso udeležili poslanci Radičene stranke, Jugoslovenskega kluba in Narodnega kluba. Na dnevnem redu je bila prisega poslancev. Zastopniki zemljoradničke stranke, komunistov, muslimanskega kluba, republikancev, socialistov in radikalne stranke so podali izjave, v katerih so označili stališče njihovih strank naoraz zaprisegi, ki jo določa začasni poslovnik. Ministrski predsednik dr. Vesnić je obrazložil stališče vladne večine in izjavil, da so se vršile volitve v konstituanto na temelju najsvobodnejšega volilnega reda, kar jih sploh pozna civilizirani svet. Začasni poslovnik tvori bistveni del tega volilnega reda, dokler se ta ne izpremeni zakonitim putem. Govornik poudarja, da je bil poslovnik sestavljen v sporazumu med vsem strankami, ki so imele svoje zastopnike v vladi. Nato se je pričela zaprisega. Prvi so položili prisego pravoslavni, potom katoliški in muslimanski poslanci. Zatem je sledila volitev predsednika konstituante.

Izvolien je bil demokrat dr. Ribar s 192 glasovi od 243 oddanih. Novozvoljeni predsednik je nato izjavil, da sprejme izvolitev ter se v svojem nadaljnjem govoru spominjal junaških činov srbske vojske (splošni viharji živio-klici na vojsko) in naših legionarjev (živio-klici), ki so pod vodstvom kralja in regenta (dolgotrajni živio-klici) uresničili stoletni sen enotne države Srbov, Hrvatov in Slovencev. Dolžnost ustavotvorne skupščine je, da čimprej dovrši ostavo in da s tem uvede konsolidacijo države. Evropa ni razumela pravično rešiti balkansko vprašanje. Mi pa smo to vprašanje reši pravično in koristno za nas kakor tudi v procvit člo-

večanstva. Sklenili smo zvezo s Cehoslovaško (vsestranski živio-klici na Cehoslovaško). Naše dolžnosti moramo vestno izpolnjevati, kakor jih je vestno izpolnila tudi naša vojska. (Burno dolgotrajno odobravanje.) Nato je sledila volitev zborničnih podpredsednikov. Izvoljeni so bili radikalec Čošić in Miletich in musliman Hrasnica. Po izvolitvi zapisnikarjev je bila seja zaključena in odrejena prihodnja za jutri dop.

Trumbičeva misija pri Radiću.

LDU Zagreb, 22. decem. Na obojestransko željo je bil danes od 18. do 20. ure v saborskih prostorih Jadransk. zbora sestanek predsedništva Radičeve stranke in dr. Trumbića. Od predsedništva Radičeve stranke so bili pri razgovoru navzoči: predsednik Radić, podpredsednik dr. Maček, tajnik dr. Ljudev. Kezman in poslanec, tajnik zadnjega odposlanstva HRSS v Zemunu, dr. Konjević. Govorila sta večinoma dr. Trumbić in Radić, ki sta obravnavala vsa aktualna vprašanja naše notranje politike. Podrobno so razpravljali o vprašanju sodelovanja Radičeve stranke v konstituenti in o njenih odnosih napram komunistom in radikalcem. Dr. Trumbić je v daljšem razlaganju z izredno bistroumnostjo pretresal vse razloge, ki govorijo za to, da pride Radičeva stranka takoj v ustavotvorno skupščino. Dobil je podroben odgovor, s katerim so se vsi njegovi razlogi načelno sprejeli. Obenem pa je Radić razločeval, zakaj in doklej teh razlogov dejanski ne more uvaževati. Obe strani sta bili z uspehom sestanka zadovoljni in se je za pričetek januarja določil zopet tak informativni sestanek.

Nevarnost splošne premogarske in železničarske stavke v Jugoslaviji.

Beograd, 22. decembra. Komunistično vodstvo „Saveza rudarskih radnika“ se trudi na vso moč, da bi razširilo trboveljsko stavko na vse ozemlje kraljevine. Poleg tega skušajo komunisti izvesti tudi železničarsko stavko; upa pa se, da se jim to ne bo posrečilo.

Pred ofenzivo reških dobrovoljcev v Dalmaciji.

DKU Rim, 21. dec. (Stefani.) Torpedni čoln 68 P. N., ki je pred kratkim dezeriral, je dostavil na kopno v vasi Castelvenir severovzhodno Zadra oddelek častnikov z 120 legionarji in dvema strojnicami. Cete iz okolice Castelvenirja so se umaknile v Zader. D'Annunzio trosi vesti, da bodo pričeli reški legioni ofenzivo v Dalmaciji.

D'Annunzio odklonil ultimatum.

Trst, 22. dec. Na ultimatum generala Caviglie je odgovoril D'Annunzio, da ne spremeni svojega že znanega stališča. Zahtevam ultimata se ne uklonim, ampak je pripravljen vztrajati ter se, če treba tudi bit. Radi tega je general Caviglia poostiril blokado — Reke in otokov, ki so zasedeni po D'Annunzijevih četah. Istočasno je izdal več proglašev na armado, na reške ardite ter na reško prebivalstvo. Obenem je določil rok 48. ur, v katerem lahko zapuste blokirano ozemlje vsi oni, ki nočejo ostati.

Trst, 22. dec. Po poročilih iz Opatije je blokada Reke popolna, tako na morju kakor na kopnem. D'Annunzio utrjuje Reko ter razvršča svojo vojsko, na katero je imel tekom današnjega dne več nagovorov.

Korea napovedala Japonski vojno.

DKU London, 21. decembra. „Times“ poročajo iz Tokia, da so koreanski revolucionarji napovedli japonski vojno. Začasna vlada teh revolucijonarcev se je sestavila v Sanyaju.

Glavni urednik: Radivoj Rehar
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Skupščina i otpremničko društvo, podružnica Maribor sprejme takoj **perfektno strolopisko**, veščo slovenskega, nemškega in če mogoče tudi hrvaškega jezika. Biti pa mora dobro izurjena **stenočrpalnica**. Glede sprejema naj se reflektantinja osebno predstavi na Aleksandrovi cesti št. 35. 937 3-1

Miša z vrhom in gospodarskim postopkom se proda in stanovanja takoj izprazni. Vroščati: Pobrežje, Bismarkova ulica 7. 935 2-1

Na koncertu Glasbene matice se je izgubil beli glavnik. Odda naj se v upravnishvu »Tabor«. 932

Sedla, obnošena, v dobrem stanju, kompletna, kupi Iv. Kravos, sedlar, Aleksandrova cesta 13. 8-2 930

Kokni na prodaj k K 37- kg v Prešernovi ulici 19, pritičje. 931

Spreten

knjigovez

se takoj sprejme v **Mariborski tiskarni d. d.** Jurčičeva ulica.

»TRIGLAV«
zariško - posredniško poduzeće
Tih. S. Miloševića, Maribor
Zrinskega trg 5/I. 909

Za Božič

je prispelo:

Maršala Florio
Vermoth Cinzano
Malaga
Chianti

Sir gorgonzola**Tono v olju****Bisala marinirana**

itd. 936

Najfinejši bonboni in čokolade po zelo nizki ceni v delikatesni trgovini

Feliks Pučko

Aleksandrova cesta 31.

Govilni jermeni

iz pravega la usnja v raznih širinah. Sivalni in vezalni jermeni v zalovi pri **Iv. Kravos**, Aleksandrova cesta 12. 5-3 912

P. n. občinstvu naznanjam, da sem otvoril na **Aleksandrovi cesti 30**

brivnico

ter se slavnemu občinstvu najtopleje priporočam.

Jernej Pirc

773 koroški begunec.

Pristopajte**Jugoslov. Matici!**

Med. univ.

dr. Franjo Jankovič

ordinira

v Prešernovi ulici št. 4, I., vrata 2

od 11. do 13. ure.

893 3-3

Krasno izbiri

raznih torbic iz pravega usnja kakor: Denarnice, tobačnice, listnice, damske in potne torbice, jako pripravne kot

božična in novoletna darila

priporoča

911 5-4

Ivan Kravos, Maribor

Aleksandrova cesta 13.

JUGOSLOVENSKA MATICA

priporoča

krojača Konrada Mihelič

rodem iz Sv. Barbare pri Mariboru. Bil je najboljši krojač v Pulju, postal nedolgo žrtv italijanske druhali, ki mu je požgala hišo z vso oporabo in žvi sedaj kot begunec v Mariboru. **Velikmarjeva ulica št. 1**, Svabova h.ša. Prosi pomoči s krojaškim delom. Izvršuje vsa dela točno, solidno in po najnižjih cenah. 874

Prevzetje obrti.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel **brivnico gospoda Josipa Finka**

v Gosposki ulici št. 24. Pripravljen bom skrbeti vedno za najboljšo in točno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

922 3-2

Rihard Tautz, brivec.**Motorje za istosmerni tok**

(Gleichstrom)

14 HP, 3 HP, 1 HP z napuščaji (Anlass), ter **motor na plin** proda

Mariborska tiskarna d. d.

Svarilo.

Opozarjamo p. t. občinstvo zlasti gg. trgovce, da nima g. **Prek Alojziji** nikake pravice nabirati za časopise, ki izhaja v naši tiskarni t. j. »Tabor« in »Marburger Zeitung« inzerate. Tudi ni upravičen sprejemati naročila za tiskarska dela in tiskovine. Zlasti pa opozarjamo, da nima nikake pravice sprejemati za nas plačila, ker ista ne priznamo.

Ravnateljstvo

Mariborske tiskarne d. d.

Pohištvo!

Tovarna in zaloga Koroška cesta 46-53

Peter Hechnegger in drugovi

priporočajo

svojo bogato zalogo kompletnih spalnih sob, kuhinjske opreme iz mehkega in trdega lesa, kakor posamezne dele po znižanih cenah.

MARIBORSKA TISKARNA D.O.O.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmayerjeva ul. 5.

Izvršuje vsa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posetke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izvrše ter se zaračunajo najceneje.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Podružnica:
Telefon
št. 3/VI.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi in najnovejšimi stroji in črkami.